

ពិធីសារស្តីពីការបង្ក្រាប

អំពើខុសច្បាប់នៅនឹង

សុវត្ថិភាពនៃទីតាំង

អចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅ

តំបន់ខ្ពស់រាបបាត

សមុទ្រ

២០០៥

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/២០០៥/០២៤

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិក នៃពិធីសារស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យ ប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ នីតិកាលទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះ ទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ នីតិកាលទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារ
ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍
ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ**

មាត្រា ១._

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២._

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៣._

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៣ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៥

ពស.០៥១០.៤៥៤
ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

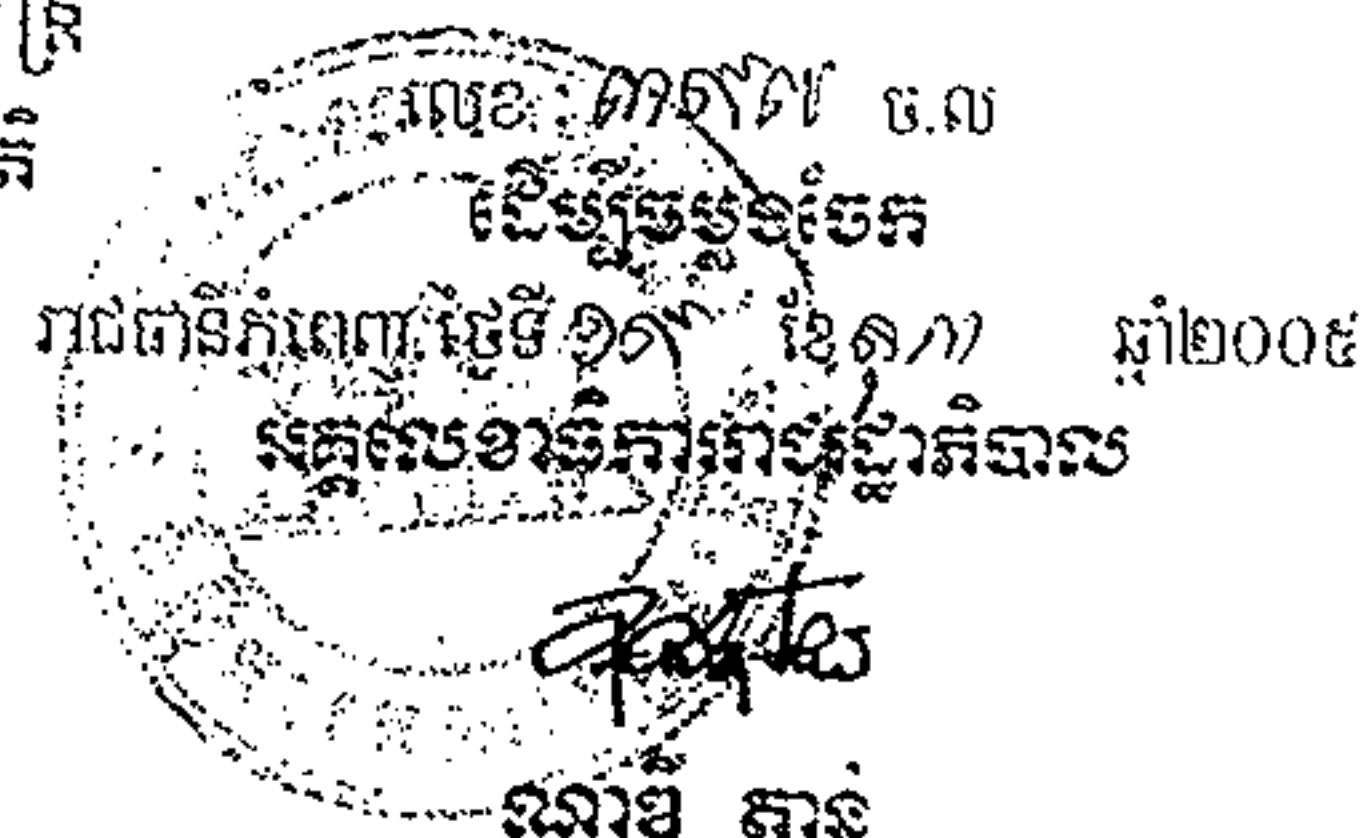
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ហត្ថលេខា

ឡៅ ធានី ល្អិត ម៉ុងនែ

**ពិធីសារស្តីអំពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាព
នៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ**

រដ្ឋភាគីនៃពិធីសារនេះ ៖

- ដោយជាភាគីនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ
- ដោយទទួលស្គាល់ថា ហេតុផលទាំងឡាយដែលអនុសញ្ញាមានចែងលំអិតត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅលើខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ។
- ដោយបានពិចារណានូវបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានោះ ។
- ដោយអះអាងថា បញ្ហាទាំងឡាយដែលមិនមានចែងក្នុងពិធីសារនេះនឹងត្រូវបន្តគ្រប់គ្រងដោយ វិធាននិងគោលការណ៍ទូទៅនៃនីតិអន្តរជាតិ ។

បានព្រមព្រៀង ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

មាត្រា ១

១- បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥ មាត្រា ៧ និងមាត្រា ១០ ដល់មាត្រា ១៦ នៃអនុសញ្ញាស្តីអំពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍តាមដែនសមុទ្រ (បន្ទាប់ពីនេះហៅថា "អនុសញ្ញា") អនុវត្តផងដែរ ក្នុងករណីចាំបាច់ដោយអាចកែប្រែ ចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃពិធីសារនេះ ដែលបទល្មើសទាំងនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តិទៅលើឬប្រឆាំងទៅនឹងទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ ។

២- ក្នុងករណីដែលពិធីសារនេះ មិនអនុវត្តតាមកថាខ័ណ្ឌ១ ប៉ុន្តែបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃពិធីសារនេះអនុវត្តប្រសិនបើជនល្មើស ឬជនល្មើសដោយសន្មតត្រូវបានរកឃើញលើទឹកដីរដ្ឋភាគីមួយ ក្រៅអំពីរដ្ឋដែលទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ស្ថិតនៅក្នុងដែនទឹក ឬតំបន់សមុទ្រដែនដីរបស់រដ្ឋនោះ ។

៣- វត្ថុបំណងនៃពិធីសារនេះ ទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ (Fixed Platforms) មានន័យថា កោះសិប្បនិម្មិត សំណង់ឬអគារដែលជាប់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅនឹងបាតសមុទ្រសំរាប់ការស្វែងរករុករក ឬការធ្វើអាជីវកម្មនៃធនធានធម្មជាតិ ឬសំរាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតខាងសេដ្ឋកិច្ច ។

មាត្រា ២

១- ជនណាម្នាក់ជាជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមួយ ប្រសិនបើជននោះប្រព្រឹត្តដោយខុសច្បាប់និងដោយចេតនា :

- ក- រឹបអូស ឬធ្វើការត្រួតត្រាទៅលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដោយប្រើហិង្សា ឬការគំរាមកំហែង ឬក៏ការបំភិត បំភ័យតាមទ្រង់ទ្រាយណាមួយ ឬ
- ខ- ប្រព្រឹត្តនូវអំពើហិង្សាទៅលើមនុស្សនៅលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ប្រសិនបើអំពើនោះអាចធ្វើអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ
- គ- បំផ្លាញទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបង្កការខូចខាតដល់ទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់វា ឬ
- ឃ- ដាក់ ឬធ្វើអោយមានការដាក់ដោយមធ្យោបាយណាមួយក៏ដោយលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍នូវឧបករណ៍ឬសារធាតុដែលអាចបំផ្លិចបំផ្លាញដល់ទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ឬអាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់វា ឬ
- ង- បង្ករបួសស្នាម ឬធ្វើឃាតជនណាម្នាក់ កាលបើអំពើនោះមានចំណងទាក់ទងជាមួយនឹងបទល្មើសមួយនៃបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ (ក) ដល់ (ឃ) ដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តឬប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្ត ។

២- ជនណាម្នាក់ជាជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌមួយដងដែរ ប្រសិនបើជននោះ :

- ក-ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ១ ឬ
- ខ- ជំរុញជនណាម្នាក់ផ្សេងទៀតអោយប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយក្នុងចំណោមបទល្មើសទាំងនោះ ឬ ជាអ្នកសមគំនិតជាមួយនឹងជនណាម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសបែបណាមួយនោះ ឬ
- គ- គំរាមកំហែងដោយមាន ឬគ្មានលក្ខខណ្ឌដូចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិ ក្នុងគោលបំណងបង្ខិតបង្ខំបរិស្ថានបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល អោយធ្វើឬមិនអោយធ្វើនូវអំពើណាមួយដូចមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ទី១ វាក្យខ័ណ្ឌ(ខ)និង (គ) ប្រសិនបើការគំរាមកំហែងនោះ អាចធ្វើអោយគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៣

១-រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ទាំងឡាយ ដើម្បីបង្កើតនូវសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសនានា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៅពេលដែលបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

- ក-ប្រឆាំង ឬនៅលើទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ខណៈដែលវាបានស្ថិតនៅលើខ្នងរាបពាសមុខនៃរដ្ឋ នោះ ឬ
- ខ- ដោយពលរដ្ឋណាម្នាក់នៃរដ្ឋនោះ

២- រដ្ឋភាគីអាចបង្កើតផងដែរនូវសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសបែបណាមួយនោះនៅពេលដែល៖

- ក-បទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយនិបេតិកជន(ជនគ្មានសញ្ជាតិ) ដែលមាននិវេសនដ្ឋានជាទំលាប់របស់ខ្លួននៅក្នុងរដ្ឋនោះ ឬ
- ខ- ក្នុងកំឡុងពេលនៃការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ពលរដ្ឋណាម្នាក់នៃរដ្ឋនោះត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ត្រូវបានគំរាមកំហែង ត្រូវបានធ្វើអោយរងរបួស ឬត្រូវបានសំលាប់ ឬ
- គ- បទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងបំណងបង្ខិតបង្ខំរដ្ឋនោះអោយធ្វើ ឬ មិនអោយធ្វើនូវអំពើណាមួយ ។

៣- រដ្ឋភាគីនីមួយៗដែលបានបង្កើតសមត្ថកិច្ចលើករណីទាំងឡាយដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ត្រូវជូនដំនឹងដល់អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ(បន្ទាប់ពីនេះហៅថា “អគ្គលេខាធិការ”) ។ បន្ទាប់មកទៀត ប្រសិនបើរដ្ឋភាគីនោះលុបចោលនូវសមត្ថកិច្ចនោះ រដ្ឋភាគីនោះត្រូវជូនដំណឹងដល់អគ្គលេខាធិការ ។

៤- រដ្ឋភាគីនីមួយៗត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់នានា ដើម្បីបង្កើតសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនលើបទល្មើសនានាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ ក្នុងករណីដែលជនល្មើសដោយសន្មតមានវត្តមាននៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ហើយរដ្ឋនោះមិនធ្វើបត្យាប័នជនល្មើសនោះទៅអោយរដ្ឋភាគីណាមួយក្នុងចំណោមរដ្ឋភាគីទាំងអស់ដែលបានបង្កើតសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមកថាខ័ណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ ។

៥- ពិធីសារនេះ រាប់បញ្ចូលទាំងសមត្ថកិច្ចព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវបានអនុវត្តស្របទៅតាមច្បាប់ជាតិ ។

មាត្រា៤

គ្មានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃពិធីសារនេះ ចំពោះតាមរបៀបណាមួយទៅលើវិធាននៃនីតិអន្តរជាតិដែលទាត់ទងទៅនឹងទីតាំងអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅតំបន់ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រនោះឡើយ ។

មាត្រា៥

១- ពិធីសារនេះ ត្រូវបានបើកចំហសំរាប់ការចុះហត្ថលេខា នៅទីក្រុងរ៉ូម នាថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨៨ និងនៅទីស្នាក់ការនៃអង្គការដែនសមុទ្រអន្តរជាតិ (បន្ទាប់ពីនេះហៅថា “អង្គការ”) ចាប់ពីថ្ងៃទី១៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ១៩៨៨ ដល់ថ្ងៃទី០៩ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨៩ សំរាប់រដ្ឋណាមួយដែលបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញា ។ បន្ទាប់មក ពិធីសារនេះនៅតែចំហសំរាប់ការសុំចូលជាសមាជិក ។

២- រដ្ឋនានា អាចបញ្ជាក់ពីការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ក្នុងការគោរពតាមពិធីសារនេះបាន ដោយ៖

ក- ការចុះហត្ថលេខាដោយគ្មានលក្ខខ័ណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ឬ

- ខ- ការចុះហត្ថលេខាដោយវិធីក្រោមលក្ខខណ្ឌសច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម
ដែលតម្រូវផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬការយល់ព្រមឬ
- គ- ការចូលជាសមាជិក

៣- ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក មានប្រសិទ្ធភាព
ដោយការដាក់ជូននូវលិខិតុបករណ៍មួយទៅអគ្គលេខាធិការ ។

៤- មានតែរដ្ឋណាមួយដែលបានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញា ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រម
ទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ បានចូលជា
សមាជិកនៃអនុសញ្ញារួចហើយ ទើបអាចក្លាយជាភាគីនៃពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៦

១- ពិធីសារនេះ ចូលជាធរមាននៅ៥០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីរដ្ឋចំនួន ០៣ បានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ
ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ឬ ការយល់ព្រម ឬ បានដាក់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន
ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក។ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ក៏ពិធីសារនេះ
មិនអាចចូលជាធរមានបានទេ មុនពេលដែលអនុសញ្ញាចូលជាធរមានរួច ។

២- ចំពោះរដ្ឋមួយដែលដាក់លិខិតុបករណ៍សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូល
ជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ បន្ទាប់ពីលក្ខខណ្ឌនានាសំរាប់ការចូលជាធរមានត្រូវបានបំពេញរួចហើយនោះ
សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការសុំចូលជាសមាជិកនេះ ចាប់មានសុពលភាព
បន្ទាប់ពី៥០ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីថ្ងៃនៃការដាក់លិខិតុបករណ៍បែបនោះមួយ ។

មាត្រា ៧

- ១- ពិធីសារនេះ អាចត្រូវបានប្រកាសមិនយល់ព្រមដោយរដ្ឋភាគីណាមួយ នៅពេលណាក៏បាន បន្ទាប់ពីផុតកំណត់រយៈពេល១ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលពិធីសារនេះ ចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋនោះ ។
- ២- ការប្រកាសមិនយល់ព្រម អាចមានសុពលភាពបាន ដោយការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការប្រកាសមិនយល់ព្រមនោះ ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ ។
- ៣- សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រម ចាប់មានសុពលភាពរយៈពេលមួយឆ្នាំ ឬ យូរជាងនេះ ដូចដែលបានបញ្ជាក់នៅក្នុងលិខិតុបករណ៍នៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រម បន្ទាប់ពីបានទទួលយកលិខិតុបករណ៍ នៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនេះ ដោយអគ្គលេខាធិការ ។
- ៤- សេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនៃអនុសញ្ញា ដែលធ្វើឡើងដោយរដ្ឋភាគីណាមួយ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមនៃពិធីសារនេះ ដោយភាគីនោះ ។

មាត្រា ៨

- ១- សន្និសីទមួយអាចត្រូវបានកោះប្រជុំដោយ "អង្គការ" សំរាប់គោលបំណងកែប្រែ ឬ វិសោធនកម្មលើពិធីសារនេះ ។
- ២- អគ្គលេខាធិការ អាចកោះប្រជុំរដ្ឋភាគីទាំងឡាយនៃពិធីសារនេះ ដើម្បីធ្វើសន្និសីទពិនិត្យឡើងវិញ ឬ វិសោធនកម្មពិធីសារនេះ ទៅតាមសំណើចំនួន១ភាគ៣នៃរដ្ឋភាគី ឬ រដ្ឋភាគីចំនួន ៥ ប្រសិនបើចូលខាងក្រោយនេះខ្ពស់ជាង ។
- ៣- លិខិតុបករណ៍ណាមួយនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬ ការចូលជាសមាជិក ដែលត្រូវបានដាក់ជូន បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃវិសោធនកម្មលើពិធីសារនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថា អនុវត្តតាមពិធីសារដែលបានធ្វើវិសោធនកម្មរួច ។

មាត្រា ៩

១- ពិធីសារនេះ ត្រូវបានដកល់ទុកនៅអគ្គលេខាធិការ ។

២- អគ្គលេខាធិការត្រូវ៖

ក- ផ្តល់ព័ត៌មានដល់រដ្ឋទាំងអស់ដែលបានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ព្រមទាំងសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការនេះអោយបានដឹងអំពី៖

(១)- ហត្ថលេខាថ្មីនីមួយៗ ឬ ការដាក់លិខិតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការព្រមទទួលយក ការយល់ព្រម ឬការចូលជាសមាជិក ព្រមជាមួយនឹងកាលបរិច្ឆេទ ។

(២)- កាលបរិច្ឆេទចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះ

(៣)- ការដាក់ដកល់លិខិតុបករណ៍ណាមួយនៃសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមលើពិធីសារនេះ រួមទាំងកាលបរិច្ឆេទដែលបានទទួល និង កាលបរិច្ឆេទដែលសេចក្តីប្រកាសមិនយល់ព្រមចាប់មានសុពលភាព ។

(៤)- ការទទួលនូវសេចក្តីប្រកាស ឬ សេចក្តីជូនដំណឹងណាមួយ ដែលបានធ្វើឡើងស្របតាមពិធីសារ ឬអនុសញ្ញា ដែលជាប់ទាក់ទងទៅនឹងពិធីសារនេះ ។

ខ- បញ្ជូនឯកសារចំលងពិតដែលបានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនៃពិធីសារនេះទៅអោយរដ្ឋទាំងអស់ដែលបានចុះហត្ថលេខា ឬ បានចូលជាសមាជិកនៃពិធីសារនេះ ។

៣- នៅពេលដែលពិធីសារនេះចូលជាធរមាន ឯកសារចំលងពិតដែលបានបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនោះ ត្រូវបានបញ្ជូនដោយអ្នកថែរក្សាឯកសារទៅជូនអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ការចុះបញ្ជី និងផ្សព្វផ្សាយ ដោយអនុលោមទៅតាមមាត្រា១០២នៃធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ ។

មាត្រា ១០

ពិធីសារនេះ ត្រូវបានរៀបរៀងឡើងជាច្បាប់ដើមតែមួយ ជាភាសាអារ៉ាប់ ចិន អង់គ្លេស បារាំង រុស្ស៊ី និង អេស្ប៉ាញ អត្ថបទនីមួយៗមានតំលៃស្មើគ្នា។

ដើម្បីជ្រាបសារឡើយ អ្នកដែលចុះហត្ថលេខាខាងក្រោម ដោយបានផ្តល់សិទ្ធិអោយដ៏ត្រឹមត្រូវដោយ
រដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួនសំរាប់វត្ថុបំណងនោះ បានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ។

ធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម ថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨៨